

Bilag.

Grossist-Sammenslutningen af 1930.

København, den 5. Marts 1941.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyninger m. m.

I Anledning af det til Behandling i det ærede Udvalg foreliggende Lovforslag tillader Grossist-Sammenslutningen af 1930 sig at udtale følgende:

Ved den tilsvarende Lovs Behandling i Juli Maaned 1940 tillod Sammenslutningen sig at fremsætte forskellige Udtalelser, der stadig er aktuelle, og som i særdeles Grad er vigtige for Handelen.

Grossist-Sammenslutningen fremførte bl. a.,

„at Lovens §§ 3 og 4 ikke angiver klare Retningslinier eller Begrænsninger for Ministerens Bemyndigelse; tværtimod er Affattelsen af disse to Paragraffer holdt i saa svævende Vendinger, at en blot nogenhunde sikker Fortolkning paa Forhaand er udelukket. Derved aabnes Mulighed for Usikkerhed og Vilkaarlighed ved Lovens Administration, og denne Usikkerhed bliver ikke mindre derved, at den nærmere Sammensætning, Virkemaade samt Myndighed af de i forskellige Paragraffer nævnte Organer, Raad, Udvalg, Nævn og Kommissioner ikke fastsættes i selve Loven, —

at den fastsatte Tavshedspligt for Erhvervsorganisationernes Repræsentanter under ligefrem Strafansvar afskærer disse fra „at raadføre sig indgaaende med deres Organisationer“, hvorved en saglig Bedømmelse og en formentlig ofte tiltrængt Vejledning og Bistand umuliggøres under Forhold, hvor alle Afgørelser lægges i Administrationens Haand, —

at det i al Almindelighed maatte beklages, „at det gamle Bevillingssystem oprettholdes, til Trods for, at den offentlige Mening utvetydigt har taget Afstand fra dets Fortsættelse, og til Trods for, at det fra Handelens Side er godtgjort, at et Bevillingssystem er overflødigt og nu mere forkasteligt end nogen Sinde.“

Endvidere fremførtes det, at den delvise Ophævelse af det „lovfæstede Importørbegreb“ meget vel kunde miste sin Værdi:

naar der samtidig i § 4 aabnes Adgang til „Fremme eller Regulering af Vareproduktionen“; thi det forfejlede beskæftigelsesmæssige Hensyn, der spillede en saa stor og uheldig Rolle under den tidligere Valutalovgivning, er ogsaa under de ændrede Forhold fortsat af Direktoratet for Vareforsyning. Importørbegrebet er nøje knyttet til Spørgsmaalet om Ny-Importører, og en Ophævelse af Importørbegrebet vil intet betyde, naar der ikke udtrykkeligt aabnes Mulighed for, at Ny-Importører kan deltage i Importen fra alle de Lande, hvorfra Import er mulig. Men en saadan Adgang for Ny-Importører fremgaar ikke af Loven, og for saa vidt de hidtil herskende uheldige Forhold paa dette Omraade ønskes ændret, bør der i selve Loven gives klar Vejledning, der stadig mangler.

Den mellemliggende Tid har til fulde vist Nødvendigheden af, at der gives fri Import for Varer fra Tyskland — ogsaa for Varer, for hvilke der i Realiteten endnu